

βασκαμὸς ὁ, πολλαχ. ἀβασκαμὸς Πελοπν. (Μάν. αὐπλ. Σουδεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά. ἀβασκαμὸς Πελοπν. (Μάν.) ἀπασκαμὸς Ἡπ. ἀποσκαμὸς Πελοπν. Γούθ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βασκαίνω*.
Βασκανία, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ παιδί ἔχει τὸν ἀβασκαμὸν Μάν. || Ἄσμ.

Νὰ μὴ σὲ πιάσ' ἀβασκαμὸς, νὰ μὴ σὲ κρούξῃ μάτι Ἀράχ.

βασκανία ἡ, λόγ. κοιν. βασκανία Τσακων. ἀβασκανία Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Τὸ ἀρχ. οὐς. *βασκανία*.
Ἡ διὰ τοῦ βλέμματος φθοροποιὸς ἐπὶ τινος ἐπίδρασις. Συνών. *βάσκαμα*, *βασκαμὸς*, *βασκάνισμα*, *βασκοσύνη*, *μάτι*, *μάτιασμα*.

***βασκανιάρης** ἐπίθ. Οὐδ. *βασκανιάρ'κον* Στερελλ. (Ἀράχ.) ἀβασκανιάρ'κον Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *βασκανία* καὶ τῆς καταλ. -ιάρης.
Ἐκεῖνος ποῦ βασκαίνει: Μάτ' *βασκανιάρ'κον*.

βασκανίζω Ἰκαρ.
Ἐκ τοῦ οὐς. *βασκανία*.
Βασκαίνω, ὁ ἰδ.

βασκάνισμα τό, Θεσσ. (Λάρις).
Ἐκ τοῦ ρ. *βασκανίζω*.
Βασκανία, ὁ ἰδ.

βασκανοχάρτι τό, ἀμάρτ. *βασκανοχάρτ' Μακεδ.* (Κοζ.).
Ἐκ τῶν οὐς. *βασκανία* καὶ *χαρτί*.
Βασκοχάρτι, ὁ ἰδ.

***βασκαντάρης** ἐπίθ. ἀβασκατάρης Κεφαλλ.
Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **βασκαντὸς* < *βασκαίνω*.
Ὁ ἔχων βάσκανον ὀφθαλμόν.

βασκαντῆρα ἡ, σύννηθ. *βασκατῆρα* πολλαχ. *βαθκατῆρα* Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀβασκαντῆρα Λεξ. Βλαστ. ἀβασκατῆρα Σκόπ. *βασκαντῆρα* Λεξ. ΠΓενναδ. 816.
Ἐκ τοῦ ρ. *βασκαίνω*.

1) Τὸ ἀποτρόπαιον τῆς βασκανίας περιήπτον σύννηθ. Συνών. *βασκαντῆρι*, *φυλαχτό*, *χαιμαλί*. 2) Τὸ κέλυφος κηρύκων κογχυλίων καὶ ἄλλων χρησιμεύον ὡς περιήπτον πολλαχ. 3) Τὰ ἐξῆς φυτὰ ἀποτρόπαια τῆς βασκανίας α) Ποτῆριον τὸ κηπαῖον, συνών. *αἵματόχορτο* 1, ὁ ἰδ., πολλαχ. β) *Βάλαμο* 2 β, ὁ ἰδ., πολλαχ. Συνών. *βασκαντούρα*. [*]

βασκαντῆρι τό, ἀμάρτ. ἀβασκαντῆρι ΑΚαρκαβίτσ. Ζητιᾶν. 75 Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1,264.
Ἐκ τοῦ ρ. *βασκαίνω*.
Βασκαντῆρα 1, ὁ ἰδ.

βασκαντηρίζω Εὐβ. (Πλατανιστ.)
Ἐκ τοῦ οὐς. *βασκαντῆρα*.
Ἀπεύχομαι ὑπὲρ τινος βασκανίαν λέγων «νὰ μὴ βασκαθῇ!»: *Βασκαντηρίζει* τὸ παιδί νὰ μὴ βασκαθῇ.

βασκαντούρα ἡ, Πελοπν. (Παππούλ.) *βασκαντούρα* Πελοπν. (Μεσσ.) *μασκαντούρα* Πελοπν. (Παππούλ. Χατζ.)
Ἐκ τοῦ ρ. *βασκαίνω*.
Βασκαντῆρα 3 β, ὁ ἰδ.

βασκαντούρης ἐπίθ. Πελοπν. (Καλάμ.) ἀμασκαντούρης Πελοπν. (Τριφυλ.) Οὐδ. *μασκαντούρι* Πελοπν. (Οἶν.) *βασκαντούρικο* Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *βασκαντούρα*.

Ὁ μὴ βασκαινόμενος, ἀβάσκαντος (συνήθως λέγεται περὶ παιδίου εὐχετικῶς διὰ νὰ μὴ βασκαθῇ) ἐνθ' ἄν.: *Μεγάλωσε τὸ βασκαντούρικο* (ποῦ νὰ μὴ βασκαθῇ!)

βασκοβότανο τό, ἀμάρτ. ἀβαδκονβότανον Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τῶν οὐς. *βάσκα* καὶ *βοτάνι*.
Ἄνθος τι ἄγριον τὸ ὅποιον καίουν μὲ ἄνθη τοῦ ἐπιταφίου καὶ καπνίζουν τὸν βασκανθέντα πρὸς θεραπείαν.

βασκοθέρμη ἡ, ἀμάρτ. *βασκοθερμ' Ἡπ.* (Ζαγόρ.)
Ἐκ τῶν οὐς. *βάσκα* καὶ *θέρμη*.
Πυρετὸς ἐκ βασκανίας: *Τοῦ παιδὶ εἶν' ἄρρουστου ἀπ' τῆ βασκοθερμ'.*

βασκοσύνη ἡ, Μοσχονήσ. ἀβασκοσύνη Κέρκ. ἀβασκοσύνη Ἡπ.

Τὸ μεταγν. οὐς. *βασκοσύνη*.
Βασκανία, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἐπαθὶ ἀπὸ ἀβασκοσύνης Ἡπ.

βασκοχάρτι τό, ΧΧρηστοβασ. Χρόν. σκλαβ. 170 ἀβασκονχάρτ' Ἡπ. Στερελλ.
Ἐκ τῶν οὐς. *βάσκα* καὶ *χαρτί*.

1) Περιήπτιον κατὰ τῆς βασκανίας περιέχον διάφορα ἱερὰ ἢ μαγικὰ ἀντικείμενα, οἷον τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Παναγίας, ἄνθη, κηρία καὶ λιβάνι τοῦ ἐπιταφίου, μαγικάς ἐπιδάς, πυρίτιδα κτλ., κατασκευαζόμενον συνήθως ὑπὸ μοναχῶν καὶ καθαγιαζόμενον ἐν λειτουργίᾳ Ἡπ. Στερελλ.

2) Εὐχὴ ἐκκλησιαστικὴ κατὰ τῆς βασκανίας ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' ἄν.: *Φέρετε τὸν παπᾶ νὰ τοῦ διαβάσῃ τὸ βασκοχάρτι.*

βασμίδι τό, Εὐβ. (Πλατανιστ.) *βασμίδ' Εὐβ.* (Στρόπον.) Λέσβ. Σκῦρ. *βατςμίδ' Θράκ.* (Μαρών.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐς. *βασμίδιν*, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. *βασμῖς* παρὰ τὸ ἀρχ. *βαθμῖς*.

1) Βαθμῖς κλίμακος Θράκ. (Μαρών.) Σκῦρ.: Ἡ ἀσκάλα μας εἶναι πολλὴ ψ'λὴ τσαὶ βαρένομαι ν' ἀνεβαίνου τόσα δὲ *βασμίδια* Σκῦρ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Περὶ δυστυχ. καὶ εὐτυχ. στ. 278 (ἐκδ. SLambros σ. 301) «*βασμίδιν γὰρ ἐπάτησας, λέγω τῆς εὐτυχίας*». Συνών. *σκαλοπάτι*.

β) Ἐσωτερικὸν διαχώρισμα μεγάλου κιβωτίου Λέσβ. 2) Πρᾶγμα πολὺ βαρὺ, οἷον ὀγκόλιθος κττ. (ἡ σημασιολογικὴ μεταφορὰ ἐκ τῶν μεγάλων λίθων τῶν χρησιμοποιοιμένων εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν βαθμίδων κλίμακος) Εὐβ. (Πλατανιστ. Στρόπον.): *Αὐτὸ τὸ ξύλο δὲ σηκώνεται, εἶναι βασμίδι* Πλατανιστ. 3) Μετων. ἄνθρωπος ὀγκώδης, παχύσαρκος Εὐβ. (Στρόπον.): *Νὰ οἱ πατήσ' αὐτὸ τοῦ βασμίδ', θὰ σοῦ τοῦ λειώσ' τοῦ πονδάρ'.*

βασμονή ἡ, Πόντ. (Σινώπ.)
Ἐκ τοῦ ρ. *βάζω* (I).

Ἦχος ὁμοιάζων μὲ τὸν βόμβον τῶν μελισσῶν καὶ γενικώτερον βοή, θόρυβος. Συνών. *βαζούρα* 1, *βασμὸς* 1, *βασμούρα*.

βασμὸς ὁ, Εὐβ. (Στρόπον.) Θράκ. (Καλαμ. Λούπιδ. Στέρν.) Κρήτ. Κύπρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. *βάζω* (I).

1) *Βασμονή*, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Εἶναι πολὺν βασμὸς Καλαμ.* Ἐκαμε μεγάλο βασμὸ Στέρν. Ἐχ' μεγάλο βασμὸ τοῦ ποντάμ' Αἰτωλ. Κατέβασαν τὰ ρέματα κὶ δὲν ἀκούς ἀπὸ τοῦ βασμὸ Στρόπον. 2) Ὁ σφυγμὸς Κρήτ.: Ὁ βασμὸς του παίζει ὀγλήγορα καὶ πρέπει πῶς ἔχει καήλα. || Ἄσμ.

Εἶδα σε πάλι σήμερον κ' ἐπαῖξαν οἱ βασμοί μου, τρεῖς ὥρες ἤκαμε νὰ ῥθῇ ὁ νοῦς 'ς τὴ γεφαλὴ μου.

